

Levon

전지적

독자시점

sing
N
song
เสียง
BLACKBOX
จาก
8 hours
เวลา

15

Levon

มุมมอง นักอ่าน พระ เจี๊ยะ

독자시점
전지적

15

Levon

มุมมองนักอ่านพระเจ้า เล่ม 15

전지적 독자 시점

sing N song

เขียน

8 hours

แปล

BLACKBOX

ภาพประกอบ

ก ร อ ่ า น คื อ ร าก ร ู า น ที่ ส ำ ค ญ

นักอ่าน ผู้คอยอ่านและชื่นชมผลงานของนักเขียน
และก็เป็นผู้สร้างเรื่องราวไปพร้อมกับนักเขียน

- sing N song

หนังสือคุณภาพ
โดยอริณกรกรุ๊ป

มุมมองนักอ่านพระเจ้า เล่ม 15

전자적 독자 시점

Levon

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks LEVON Publishing

OMNISCIENT READER'S VIEWPOINT

By sing N song

Copyright © 2020, sing N song

Thai Translation Copyright © 2023, Amarin Corporations Public Company Limited

All rights reserved.

Thai translation rights arranged with sing N song c/o MUNPIA

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่ได้รับอนุญาตจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-5764-6

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ ปัญจุรังโรจน์ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรดกพันธ์

ที่ปรึกษาสายงานสำนักพิมพ์ในเครือ งามอาจ จิระอร • บรรณาธิการอำนวยการ สิริกานต์ ผลงาม

บรรณาธิการบริหาร ใจรัตน์ สมบัติพิบูลย์ • บรรณาธิการ รสริน อ่อนน้อม • ชับเอดิเตอร์ จินดารัตน์ ธรรมรงกูทย์

ผู้ตรวจทานต้นฉบับ OneFineDay • ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมราลักษณ์ เขยกลั่น

ออกแบบกราฟิกปก Enfer De Hell • ศิลปกรรม ศิริพร เสนายอด • คอมพิวเตอร์ สุนิดา ภาวะทรัพย์

พิสูจน์อักษร ลดาญ พัดเย็น • ฝ่ายการตลาด กุลพัฒน์ บัวละออ

คำนำสำนักพิมพ์

มหาคีในตำนานระหว่างเทพ มนุษย์ และยักษ์กำลังกำเนิดขึ้นอีกครั้ง ซึ่งถ้าจะให้เป็นไปตามตำนานจริงๆ ละก็ ฝ่ายยักษ์ต้องรับบทตัวร้าย และลงท้ายด้วยการถูกเทพและมนุษย์รุมฆ่า แต่ว่าคิมดกจาจะปฎิวัติตำนานนั้นใหม่ (มีเรื่องไหนที่เขาไม่เคยแหกกรรมเนียมบ้างล่ะ) สร้างเรื่องราวที่ทั้งสตาร์สตรีมต้องอึ้งตะลึง!

พวกเราละ พร้อมจะอึ้งตะลึงไปกับ ‘คิมดกจาคอมพานี’ กันแล้วหรือยัง เตรียมพบกับ ‘ใจแกนโทมาตี’ ฉบับปรับปรุงใหม่ และมาลองเดาดูเล่นๆ ว่า เทพโอลิมปัสกับวีรบุรุษในตำนานองค์/คนไหนบ้างที่จะร่วมลงสนาม งานนี้ออกได้เลยว่าเขย่าโลกของจริง!

Levon

ศัตรูทางธรรมชาติของเทพเจ้า (I)

[<สตาร์สตรึม> ตรวจพบความเป็นไปได้ของ ‘มหาเรื่องเล่า’ เรื่องใหม่]

[ความน่าจะเป็นทั้งหลายของเรื่องเล่าเก่าได้รับการตีความใหม่!]

[บทบาทที่ปรากฏในเวทตำนานได้รับการปรับเปลี่ยนใหม่!]

[ดำเนินการ ‘สร้างเวทีเสมือนจริง’ โดยมีเวทตำนานในอดีตเป็นรากฐาน!]

มหาโทแกบี ‘นกซุ’ หนึ่งมองข้อความทางอ้อมที่ตั้งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เดิมทีเหล่าโทแกบีไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการถ่ายทอดสดชีนาริโอที่ 60

<ใจแกนโทมาคี> พวกเขาได้รับสิทธิ์เพียงนำไปออกอากาศทางช่อง เนื่องจาก

พวกวีรบุรุษระดับล่างของ <โอลิมปัส> เป็นผู้รับหน้าที่ดำเนินชีนาริโอด้วยตัวเอง

แต่กรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเช่นนี้ก็นับว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เสียงระเบิดดังออกมาจากในหน้าจอ เสียงร้องคำรามของเหล่าใจแกนทิส
ที่โผล่ขึ้นมาจากใต้ดิน

- พวกยักษ์โผล่มาจากไหนกัน

- <แดนยมโลก> ล่ะ! <แดนยมโลก> เป็นยังไงบ้าง!

- พวกที่ควรถูกขังอยู่ในคุกใต้ดินเหตุใดจึง...!

<ใจแกนโทมาคี> ที่จะเกิดขึ้นนับแต่นั้นไปเป็นเรื่องราวที่แตกต่างจากที่
ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง

“ใครจะเป็นคนไปถ่ายทอดออกอากาศ”

นกซุหันไปมองโทแกบีระดับสูงทั้งสอง

“ข้าทำเองขอรับ”

“ไม่ขอรับ ให้ข้าไป”

บีสยอง หัวหน้าสาขาคาบสมุทรเกาหลี และดกกัก หัวหน้าสาขาญี่ปุ่น
ทั้งคู่จ้องตากันเขม็ง เกิดเป็นกระแสไฟฟ้าปะทุขึ้นกลางอากาศ
ดกกักตะโกน

“ท่านมหาโทแกบี! ส่งบีสยองไปไม่ได้นะขอรับ เจ้านี้มันถ่ายหอดอวตาร
‘คิมดกจา’ มานานเกินไปแล้วขอรับ”

“เพราะคุณเคยกันดีเลยยังสามารถถ่ายหอดออกมาได้ดีใจละ และจะ
เรียกว่าอวตารไปถึงเมื่อไหร่ เจ้านั่นตอนนี้เป็นกลุ่มดาวไปแล้ว”

ภาพอวตารจาก <คิมดกจาคอมพานี> เผยหน้าตาสู้กับเหล่าวีรบุรุษ
ปรากฏขึ้นในหน้าจอ ภาพพวกเขาวางแผนยุทธศาสตร์ ด้านทาน ‘ระดับชั้น’
ที่ठाโถมเข้าใส่ได้อย่างแม่นยำ ชวนให้นึกถึงหมู่ดาวที่มารวมตัวกันโดยมีดาว
ดวงหนึ่งเป็นจุดศูนย์กลาง

กรู๊ป ๆ

เสียงเคียวบือปคอร์นดังขึ้นจากมุมหนึ่ง

[หนวกหูชะมัด ปกติพวกโทแกบีพูดมากขนาดนี้เลยรี]

ชายผู้หนึ่งดูดีไวน์แดงที่กระเพื่อมอยู่ในแก้ว ครู่ถัดมาวีรบุรุษฝ่าย
<โอลิมปัส> ที่อยู่ในภาพบนหน้าจอก็ตกตายไปอีกคน

[กลุ่มดาว ‘เทพแห่งเมรัยและความรื่นเริง’ ไร้ร่องด้วยความยินดี!]

[กลุ่มดาว ‘เทพแห่งเมรัยและความรื่นเริง’ มอบเงินสนับสนุนให้ ‘ราชาปีศาจ’
แห่งการช่วยให้รอด 3,000 เหรียญ!]

บีสยองถามขึ้นเมื่อพบกับภาพที่น่าเชื่อ

“ท่านกลุ่มดาวไม่ได้ยุ่งสักัด <โอลิมปัส> หรือขอรับ มานั่งเอ๋อระเหย
อยู่ไม่เป็นอะไรหรือ”

[ก็แล้วยังไง เดิมทีข้าก็ไม่ได้สนิทกับพวกนั้นอยู่แล้ว และพวกเจ้าเป็นคน
บอกเองไม่ใช่หรือไงว่าวันนี้ให้ข้ามาดูงานนอกสถานที่ได้]

ไดโอนีสซุสปกครองไว้บนแผ่นหลังตนเอง ตัวหนังสือคำว่า ‘โอลิมปัสลงพิณาศ’
บนธงพลีลสะบัด ทำตัวอย่างกับฝูงชนที่แห่กันออกมาเชียร์การแข่งขันตามท้องถนน

ดกักหรือตาพูด

“ปานนี้สิบสองเทพท่านอื่นๆ น่าจะไปรวมตัวกันที่ <วิหารโอลิมปัส> แล้วจะ
ขอรับ”

[ข้าอยากให้พวกคิมดกจาชนะ]

“ขอรับ?”

คำประกาศที่ระเบิดลงมากลางวงทำเอาโทแกบีรอบ ๆ ส่งเสียงฮือฮา

ไดโอนีซุสหัวเราะเสียงดัง

[ตกใจอะไรขนาดนั้น แค่เชียร์ใครๆ ก็ทำได้ไม่ใช่หรือไง และพวกเจ้า
ก็ไม่ควรแสดงปฏิกิริยาแบบนี้แหละ โทแกบีนะ ขอแค่มีซีนาริโอที่สนุก ก็พอแล้ว
ไม่ใช่หรอ]

เนื่องจากไดโอนีซุสกล่าวได้ถูกต้อง เหล่าโทแกบีจึงพยักหน้ายอมรับ

“แต่เรื่องที่ท่านคาดหวังคงไม่เกิดขึ้นหรอกขอรับ”

ได้ยินดกักกล่าวเช่นนั้น กระทั่งบียองที่อยู่ข้างๆ ก็ยังสีหน้าหมองคล้ำ

อันที่จริงการที่ <คิมดกจาคอมพานี> กำลังต่อสู้กับ <โอลิมปัส> อยู่เนี่ยมัน
เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว ไม่ต้องพูดถึงเอาไข่ไก่ธรรมดาตามาทุบหิน¹ ต่อให้
เป็นไขนกกกระทา ไขนกกกระทายังมีโอกาสสำเร็จมากกว่าพวกเขาด้วยซ้ำ

อีกอย่าง ตอนนี้นั่งตกลูกอยู่ในสถานการณ์ที่ทางฝั่ง ‘โลกมนุษย์’ เองก็กำลัง
เกิดศึกเช่นกัน

ตาข้างหนึ่งของบียองเฝ้าดูการเปิดศึกของ <ใจแกนโทมาคี> ตาอีกข้าง
ก็สะท้อนภาพของฮยอกแบกอิซูกยงวิ่ง

[จนกว่าศึกนี้จะสิ้นสุดลง เรื่องราวเรื่องนี้จะจบสกนาฏกรรมหรือสุข-
นาฏกรรมก็ยังไม่รู้หรอก]

“ตอนนี้ก็เห็นกันอยู่ชัดๆ ไม่ใช่หรือขอรับ ในเมื่อ <ใจแกนโทมาคี> เป็น
ซีนาริโอแบบนี้”

[<ใจแกนโทมาคี> เป็นแค่ส่วนหนึ่งของมหาเรื่องเล่าที่ <โอลิมปัส>

¹ มาจากสำนวนว่า ‘ทุบหินด้วยไข่’ (계란으로 바위 치기) ความหมายคล้ายกับ ‘น้าน้อยแพ้ไฟ’ คือไม่มีทางชนะได้ไม่ว่าจะพยายามลู่อย่างไร เพราะอีกฝ่ายได้เปรียบกว่ามาก

ครอบครอง และที่โอลิมปัสไม่ได้เอาจริงเอาจริงก็คงเพราะกำลังดูถูกเจ้าพวกนั้น
ทว่าก็ไม่ควรมองข้ามความน่าจะเป็นที่อาจถูกลักก็พันซ์น็อกสลบเหมือดหรอกนะ]

“อัตราความน่าจะเป็นเข้าใกล้ศูนย์ นั่นไม่นับว่าเป็นความน่าจะเป็นหรอก
นะขอรับ”

[เพราะความน่าจะเป็นนั้นอาจเกิดขึ้นก็ได้ ข้าถึงมานั่งอยู่ไม่ใช่หรือไง]

ไดโอนีซุสที่นั่งมองหน้าจอโยนบ๊อปคอร์นใส่ปาก ก่อนจะเอ่ยขึ้น

[กฎแฉหลักคือ ต้องถามว่า ‘ลูปปลา’ ของพวกเราจะวายังไงนี่แหละ...]

วันนี้ที่ประชุมของสิบสองเทพเกือบจะเต็ม ทั้งที่ปกติแล้วไม่ได้จัดประชุมกันบ่อย
เท่าไร เหล่าเทพต่างปรากฏกายในร่างสัญลักษณ์

ผู้ที่เปิดปากพูดเป็นคนแรกคือเจ้าของร่างสัญลักษณ์ตรีศูล

[ท่านกลุ่มดาวแห่งสายฟ้าผู้ยิ่งใหญ่คราวนี้ก็ไม่มาอีกตามเคย ไดโอนีซุสเอง
ก็ไม่มาไร]

[ครับ]

ครึ้นนน น้ำทะเลรอบวิหารเดือดพล่านราวกับตอบสนองต่อโทสะอัน
มากล้น

ร่างสัญลักษณ์หลายร่างลอบมองสบตากันอย่างกระสับกระส่าย ทันใดนั้น
ตรีศูลก็กล่าวขึ้น

[สรุปว่าเหตุใด ‘ยักษ์’ จึงตื่นขึ้นมาอีกครั้ง]

[ทาง ‘ทาร์ทารัส’ แจ้งมาว่ามีการแหกคุกครับ]

ผู้ที่ตอบคำถามนั้นคือกลุ่มดาวเจ้าของร่างสัญลักษณ์ดาบคู่

ตรีศูลถามอีกครั้ง

[ฮาเดสไม่น่ายอมอยู่เฉยไม่ใช่หรือไร]

[ได้ยินว่ามีการประกอบ ‘พิธีแห่งเวทดำนาบ’ ครับ]

[‘พิธีแห่งเวทดำนาบ’? นั่นต้องสละความเป็นไปได้จำนวนมหาศาล ‘มารดา
แห่งทุกสรรพสิ่ง’ คงไม่ได้ตื่นขึ้นมาใช่หรือไม่]

[ไม่ครับ พวกที่เคลื่อนไหวมีแค่พวกใจเกินที่สกับสามพี่น้องเฮ็กคาทอน-
คีริส]

[สามพี่น้องทุกคน?]
 [ไปรอริอัสตนเดียวครับ เพียงเท่านั้นก็ต้องเสียร้อยห้าสิบล้านแล้ว]
 [เอิ่ม ความเป็นไปได้คงไม่มากพอจะให้ออกมาครบทั้งสามตนหรอก]
 ที่ประชุมตกอยู่ในความเงียบ
 ร่างสัญลักษณ์พระอาทิตย์ลุกโชนกล่าว
 [เรื่องนี้เราจะมองดูอยู่เฉยๆ ไม่ได้นะครับ <คิมดกจาคอมพานี>? เนบิวลา
 ตัวกระจ้อยร่อนย้วยๆ พวกเราอยู่นะครับ]
 [ต้องมอบบทลงโทษสถานหนักให้พวกมัน]
 ร่างสัญลักษณ์รองเท้าติดปีกซึ่งร่อนอยู่กับการดูหน้าต่างข้อมูลลับไม่ถ้วน
 พลันเอ่ยแทรก
 [คงไม่ง่ายหรอกครับ เจ้าของเนบิวลานั้นเองก็ได้รับ ■■■ ซึ่งแฝงด้วย
 “นัยแห่งจุดจบ” เช่นเดียวกับสามมหาเทพ]
 [ที่เจ้าพูดมานั้นเป็นความจริงหรือ เฮอร์มึส]
 [เป็นเช่นนั้นครับ]
 [น่าขันยิ่งนัก เจ้าของเนบิวลาเล็กๆ แบบนั้นกลับสั่งสม “เรื่องเล่า” ระดับ
 เดียวกับ “บัลลังก์สายฟ้า”]
 พลันเกิดเสียงโหวกเหวกดังไปทั่วที่ประชุม
 “เรื่องเล่าเพียงหนึ่ง” เป็นหัวข้อที่ละเอียดอ่อนสำหรับกลุ่มดาวสิบสอง
 ทวยเทพ
 กลุ่มดาวทั้งหลายต่างแสวงหาเรื่องราวตอนสุดท้าย ไม่มีกลุ่มดาวไหน
 ไม่สนใจฉากสุดท้ายซึ่งมี “นัยแห่งจุดจบ” แฝงอยู่
 ตรีศูลกล่าวเข้าเรื่อง
 [เงียบหน่อย แต่ละคนต่างก็งานยุ่งล้นมือกันมากอยู่แล้ว ดังนั้นมา
 ลงคะแนนเสียงเลยดีกว่า]
 กลุ่มดาวทั้งหมดในที่ประชุมปิดปากเงียบ
 อันที่จริงนี่คือเหตุผลที่กลุ่มดาวจำนวนมากขนาดนี้มารวมตัวกันกับแค
 ซินริโอที่เพิ่งจะอยู่ในช่วง 60
 [เกี่ยวกับการย้วยๆของ <คิมดกจาคอมพานี> ข้าผู้เป็นประธานในที่ประชุม

ขอให้มีการเคลื่อนพลอาวุธเรื่องเล่า]

และแล้วการลงคะแนนเสียงก็ได้เริ่มขึ้น

[กลุ่มดาว เทพีแห่งการสมรสและครอบครัววงดอกลีลา]

[กลุ่มดาว ‘ผู้ควบคุมฤดูกาลและการเกษตร’ ประกาศตัวเป็นกลาง]

[กลุ่มดาว ‘โสมกแห่งปัญญาและความยุติธรรม’ ประกาศว่าตนไม่ขอยุ่งเกี่ยวเรื่องของมนุษย์ แต่เหล่ายักษ์นั้นต้องโดนทุบด้วยกระบองเหล็กแห่งความยุติธรรม]

[กลุ่มดาว เทพสงครามแห่งความเหี้ยมโหด ต้องการเปิดศึกกับพวกยักษ์]

[กลุ่มดาว ‘สุริยันผู้มากความสามารถ’ ต้องการแผดเผาเนบิวลาเล็กจ้อยผู้ต้อยต่ำ]

[กลุ่มดาว ‘ช่างตีเหล็กภูเขาไฟ’ ต้องการสร้างอาวุธสำหรับต่อสู้กับเหล่ายักษ์]

[กลุ่มดาว ‘นักล่าแสงจันทร์พิสุทธิ์’ ปฏิเสธสงครามที่ไร้ความหมาย]

[กลุ่มดาว ‘เทพีแห่งความรักและความงาม’ กล่าวหาว่าขอยุ่งเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงอันหยาบกระด้าง และงดอกลีลา]

[กลุ่มดาว ‘เจ้าแห่งย่างก้าวเวหา’ กล่าวว่าประเด็นนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะเข้าถึงได้อย่างเรียบง่ายแบบนั้น หลังตรวจสอบดาต้าขนาดใหญ่เสร็จค่อยตรวจสอบสาระที่แท้จริงของสถานการณ์ และพิจารณาลักษณะของยักษ์ที่โหดเหี้ยมก่อน...]

[เฮอร์มึส พูดยักษ์กระซิบหน้อย]

[กลุ่มดาว ‘เจ้าแห่งย่างก้าวเวหา’ คัดค้านการก่อสงคราม]

คำประกาศนั้นทำให้กลุ่มดาวหลายกลุ่มกระซิบกระซาบกัน

[ซีลลาดเลียงจริง เฮอร์มึส]

[เจ้านั้นก็คัดค้านความประสงค์ของที่ประชุมทุกเรื่องนั่นแหละ...]

เฮอร์มึสไม่ได้เถียงอะไรกลับไป

ระหว่างนั้น ผลการออกคะแนนเสียงก็ดังขึ้นมา

[เห็นด้วย : 4 คะแนน]

[คัดค้าน : 2 คะแนน]

[งดออกเสียง : 3 คะแนน]

เหลือหนึ่งคะแนนเสียงสุดท้าย

แน่นอนว่านั่นเป็นของประธานในที่ประชุม

[กลุ่มดาว หอกวาดอาณานิคมทะเล เรียกร้องให้มีการส่งทหารไปรบ]

[เห็นด้วย : 5 คะแนน]

[นอกจากผู้ไม่เข้าร่วมประชุม ทุกที่นั่งในที่ประชุมได้ทำการลงคะแนนเสียงเสร็จสิ้น]

ตรีศูลพยักหน้า

[ไม่นับผู้งดออกเสียง สรุปว่าเกินครึ่งลงมติเห็นด้วย ดังนั้นข้าขอประกาศส่ง ‘อาวุธเรือเล่า’ ไปยังสนามรบ]

เสียงค้อนดังกังวานไปทั่ววิหาร คลื่นซัดสูงเกิดเป็นฟองคลื่นไปทั่วท้องทะเล ทิศทางของฟองคลื่นมุ่งหน้าตรงไปยังริมปาร์ก <ใจเกินโหมาคี> ที่เหล่ายักษ์เข้ามาป่วนจนวุ่นวายไปหมด

[จำเป็นต้องมีผู้บัญชาการนำกองทัพอาวุธไปรบ กลุ่มดาวระดับผู้ยิ่งใหญ่ไปด้วยก็จริง แต่แค่ลำพังเจ้าพวกนั้นไม่มีทางรับมือเหล่ายักษ์ได้แน่]

[จะส่งใครไปหรือครับ]

[สักสองคนจากกลุ่มดาวที่เห็นด้วยก็น่าจะพอ ส่งไปแค่ร่างอวตารก็คงจัดการเรื่องวุ่นวายได้แล้ว หวังว่าพวกเจ้าจะให้การสนับสนุนจากใจ]

และใครคนหนึ่งก็ชูมือขึ้นสูง

[เข้าไปเองครับ]

หลังร่างอวตารของอิลลิสสลายไป พวกอวตารก็ตกอยู่ในความตื่นตระหนก หลายคนวิ่งหนีทันทีที่พวกเขาสังเกตเห็นภูเขา ‘ยักษ์’ ผุดขึ้นมาทั่วทุกหนแห่ง

“ทำไมก่อเรื่องวุ่นวายพวกนี้ล่ะครับ!”

“เจ้า! นี่มันเรื่องอะไรกัน!”

ไม่นานนาโตะและความตกตะลึงของพวกอวตารก็พุ่งเข้ามาที่ผม

“เพราะแก จันเลยพลาดโอกาสได้มรดกดวงดาว!”

“โอกาสดีที่จะได้เรือเล่าล่ายักษ์ซะว่ะเว้ย!”

“ถ้าเข้าตาสิบสองเทพ อาจสมัครเข้าร่วมกับ <โอลิมปัส> ได้แท้ๆ! แต่เพราะแกคนเดียว...!”

<ใจแกนโทมาตี>

เพียงแค่จ่ายค่าเข้าร่วมหนึ่งแสนเหรียญก็จะได้รับโอกาสพิเศษที่ซ่อนไว้ และหากโชคดียังมีโอกาสได้แข่งขันส่วนมหารื่องเล่ามาครอบครอง ทว่าโอกาสเหล่านั้นกลับสลายไปเป็นฝุ่นผงต่อหน้าต่อตา

ผมพูดกับอวตารเหล่านั้น

“คิดหรือครับว่า <ใจแกนโทมาตี> เป็นอีเวนต์เรียบง่ายแบบนั้น”

บางทีพวกเขาอาจพูดถูกแล้วก็ได้ เพราะมีอวตารกับกลุ่มดาวที่แข็งแกร่งขึ้นผ่าน <ใจแกนโทมาตี> อยู่จริง ๆ และส่วนมากก็ได้กลายเป็นสมาชิกของ <โอลิมปัส>

“สมมติว่าพวกคุณได้เป็นสมาชิกของ <โอลิมปัส> จากนั้นจะทำอะไรต่อครับ”

“หา?”

“ผมถามว่าในเนบิวลาที่มีสิบสองเทพกับกลุ่มดาวในยุคอดีตกาลเป็นผู้ครอบครองตำแหน่งสำคัญ พวกคุณจะไปทำอะไรที่นั่นหรือครับ”

ผมได้เห็นคำพูดมากมายของเหล่าอวตารที่สมัครเข้าร่วมกับ <โอลิมปัส> ผ่าน <ใจแกนโทมาตี> จากใน ‘สามวิธีรอด’

เหล่าอวตารซึ่งถูกใช้เป็นหมากของชินาริโอ รวบรวมเรื่องเล่าที่ไร้คุณภาพ และถูกผูกมัดไว้ด้วยสัญญาที่ไม่ปกติ

“อวตารใน <ใจแกนโทมาตี> ที่ผ่านมามากก็ได้ขึ้นสู่ชินาริโอระดับสูงกันทั้งนั้น! พวกเขา...!”

“พูดถึงพวกนั้นนะหรือครับ”

ผู้คนหันหน้ามองไปยังทิศทางที่ผมชี้ไป เรือจำนวนมากแล่นตามหลังเรืออาร์โกที่แหวกผ่านท้องทะเลมา ในบรรดาลูกเรือมีหลายคนดูแล้วน่าจะเคยเป็นผู้เข้าร่วม <ใจแกนโทมาตี> มาก่อน

“ทะเล...ทำไมพวกเขา...”

<ใจแกนโทมาตี>

เขตตำนานซึ่งถูกบันทึกไว้ในฐานะเหตุการณ์ที่เหล่ายักษ์ วิรบุรุษ และเทพแห่ง <โอลิมปัส> แบ่งพรรคแบ่งฝ่ายต่อสู้กัน

แต่ในความเป็นจริงเหล่าวีรบุรุษผู้เข้าร่วมสงครามครั้งนั้นถูกสร้างขึ้นมา
ในรูปแบบใด อวตารส่วนใหญ่ไม่มีใครรู้หรอก

[กลุ่มดาวจำนวนมากตื่นเต้น!]

ทวยเทพทั้งหลายหวาดกลัวยักษ์ พวกเขาจุดคร่ำและข่มเหงมนุษย์
จำนวนมากจนให้กำเนิดเหล่าวีรบุรุษ เพื่อเตรียมรับมือกับ <ใจแกนโทมาตี>

[เหล่ากลุ่มดาวจากเนบิวลา <โอลิมปัส> แสดงความเป็นปรีดิ์ปลื้มต่อคุณ]

ยิ่งกว่านั้นคือ มีอวตารมากมายที่ยังคงถูกเรียกตัวไปเข้าร่วมสงคราม
อันเลวร้ายที่ ‘ถูกสร้างขึ้นใหม่’ แม้กระทั่งหลัง <ใจแกนโทมาตี> จบลง
ผู้เข้าร่วมพวกนี้ไม่มีใครรู้หรอก

ซินาริโอที่ไม่ต่างอะไรกับงูซึ่งไล่จับทางตัวเอง กลืนกินตัวเอง และสร้าง
ตัวเองขึ้นมาใหม่

[กลุ่มดาวจำนวนมากเข้าสู่ช่อง!]

[กลุ่มดาวจำนวนมากไม่อาจเก็บซ่อนความตื่นเต้นที่มีต่อ <ใจแกนโทมาตี>
ได้!]

กลุ่มดาวที่เคยเกลียดชังซินาริโอ ตอนนี้กลับไปถึงปลายทางของซินาริโอ
และสนุกไปกับมัน พวกเขาหัวเราะเยาะอวตารที่ตะเกียกตะกายปีนบันไดของ
ซินาริโอ ในขณะที่ตะบันโดม่งหน้าสู่ยอดสูงสุดไปที่ละขั้นอีกครั้ง

ผู้ซึ่งเคยเป็นเหยื่อของโคกนาฏกรรมอันน่าเศร้ากลับกลายเป็นผู้ก่อ
โคกนาฏกรรมขึ้นใหม่อีกครั้งเสียเอง

ผมหันไปพูดกับพวกอวตารที่ตกอยู่ในความหวาดกลัว

“ผมอยากทำลายซินาริโอนี้ครับ”

“ทำลายซินาริโอ? คุณพูดอะไร...”

หลายคนมีสีหน้าไม่เข้าใจว่าผมต้องการสื่ออะไรกันแน่

ไม่แปลก ผู้คนที่ฝ่าฟันซินาริโอ ลำพังแค่ดิ้นรนเอาชีวิตรอดก็ตึงมือ
เต็มทน พวกเขาย่อมไม่เข้าใจสิ่งที่ผมต้องการจะทำอยู่แล้ว

เพราะซินาริโอได้กลายเป็นเงื่อนไขการดำรงชีวิตสำหรับพวกเขาไปแล้ว
อย่างไรเล่า

[ช่างเป็นกลุ่มดาวที่ใจกล้ำอย่างที่คุณคิดไว้จริงๆ! เจ้าคิดจะต่อกรกับ <โอลิมปัส>

งั้นหรือ]

ผมหันหน้าไปมองตามเสียงใครคนหนึ่งที่ตั้งแทรกขึ้นมา ร่างใหญ่ที่คุ้นเคย
ไม่น้อยยืนอยู่ที่นี่

หมวดเครารุงรัง ทวนขนาดหนึ่งจิ้งแปดซุน

กลุ่มดาวที่ผมรู้จักดี

“ใช่ครับ”

[ฮ่า ๆ ๆ! หากไม่เป็นการเสียมารยาทจนเกินไป ข้าขอถามนิยามของเจ้า
ได้หรือไม่]

“ผมคือ ‘ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด’ ครับ”

ราชาปีศาจแห่งการช่วยให้รอด

อวตารกับกลุ่มดาวหลายกลุ่มมีปฏิริยาทันทีที่ได้ยินนิยามของผม

“หรือจะเป็นคนนั้นใน ‘ศึกเลือกราชาปีศาจ...?’”

“ระ...ราชาปีศาจที่โค่นสุริยะ!”

“ซุนพลพยัคฆ์แห่งเตียงบันเกี้ยว! เตียวหุยก็อยู่ด้วย!”

เตียวหุยทุบแพงอกบักบินของตนเสียงดังปังๆ ตะโกนเสียงดัง

[ข้าเจ้าจึงผู้น้อยอยากช่วยเหลือเจ้าอีกแรง ข้ากำลังหมดสนุกกับการละเล่น
แบบเด็กๆ น้อยๆ พอดี]

เตียวหุยกล่าวพร้อมกับโยนข้าวของที่เก็บเกี่ยวได้จากริมปาร์กของ
<โอลิมปัส> ทั้ง ไม่ว่าจะเป็นเศียรไฮดราน้อย แอปเปิลทองคำ ชนแกะทองคำปลอม

ผมเอ่ยพร้อมพยักหน้า

“ดีเลยครับ”

กลุ่มดาวระดับผู้ยิ่งใหญ่อย่างเตียวหุยจะต้องกลายเป็นกำลังรบที่สำคัญ
ให้แก่พวกเราได้แน่

แต่แค่คนเดียวยังไม่พอ

[ซินาริโอลับ – ‘โค่นล้มเทวดานาน’ ส่งผลกระทบต่อซินาริโอหลัก]

ผมตะโกนเสียงดังไปทางกลุ่มดาวและอวตารคนอื่นๆ

“ได้เวลาเลือกแล้วละครับ!”

ระหว่างที่เรืออาร์โกกำลังแล่นฝ่าทะเลตรงดิ่งเข้ามา และเหล่ายักษ์

ผู้นำเกรงขามปลดปล่อยระดับชั้น อวตารทั้งหลายต่างมองมาที่ผม

“จะเกาะหางเนบิวลาใหญ่ เป็นมือเท้าให้พวกมันตลอดชีวิต หรือจะเป็นเจ้าของ ‘เทวดานาน’ เรื่องใหม่ด้วยกันกับเหล่ายักษ์ในเทวดานาน”

[เนื้อหา ‘ซินารีโอหลัก’ ที่คุณและเนบิวลาของคุณได้รับการอัปเดต!]

<ซินารีโอหลัก #60 - ใจแกนโทมาคี>

ประเภท : หลัก

ระดับความยาก : SSS+

เงื่อนไขการเคลียร์ : เหล่ายักษ์บรรพกาลมาเยือนสมรภูมิของ <ใจแกนโทมาคี> คุณสามารถเข้าร่วมสงครามได้โดยเลือกที่จะเข้าร่วมกับฝ่าย ‘ยักษ์’ หรือฝ่าย <โอลิมปัส> กรุณابقบ้นเคียร์ผู้นำทัพฝ่ายข้าศึก ประกาศการปรากฏของเทวดานานเรื่องใหม่ใน <สตาร์สตรีม>!

ระยะเวลาที่กำหนด : -

รางวัล : มหาเรื่องเล่าเรื่องใหม่, ???

กรณีล้มเหลว : ส่วนหนึ่งของ ‘มหาเรื่องเล่า’ ในครอบครองดับสูญ

* ซินารีโอดังกล่าวจะสิ้นสุดลงทันทีที่ร่างอวตารผู้นำทัพฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกกำจัด

* แต่ละฝ่ายมีผู้นำฝ่ายละ 2 คน

คำสั่งซินารีโอมาถึงพร้อมกับเครื่องหมายลูกศรแดงเหนือศีรษะผม

[คุณได้เลือกข้างแล้ว]

[คุณคือหนึ่งในสองผู้นำทัพฝ่าย ‘ยักษ์’]

อวตารรอบด้านเงิบไม่พูดอะไร

พวกเขาเองก็คงได้รับซินารีโอที่ผ่านการอัปเดตใหม่เช่นกัน

[กลุ่มดาว ‘นักโทษวัดเกล้าทองคำ’ สนุกกับความบันเทิงที่ไม่ได้ชมมาเสียนาน]

[กลุ่มดาว ‘มังกรทมิฬแห่งนรกอเวจี’ สนุกกับความลำบากของคุณ]

[กลุ่มดาว ‘จอมวางแผนลับ’ ยากู้กลยุทธของคุณ]

ตอนนั้นเอง ทางฝั่งทะเลก็เริ่มกระหน่ำยิงปืนใหญ่ถล่มมาทางนี้

เสียงหวีดแหลมของฮันชูยงดังขึ้น

“คิมดกจา! จะวางฟอร์มไปถึงเมื่อไหร่ อยากตายกันหมดนี่เธอไง!”

ผมชักตาบขึ้นมา กระโดดลงจากไหล่ยักษ์

“มาเริ่มกันเลย”

“จะสู้ยังไง ฝ่ายนั้นเหนือชั้นกว่าพวกเรามาก”

ฮันชูยงกล่าวได้ถูกต้อง แม้อันที่จริงจะไม่ถึงขนาด ‘เหนือชั้นกว่ามาก’

ก็เถอะ ยักษ์ที่ข้ามประตูมิติมาพร้อมกับผมมีไม่ถึงสิบตน ยิ่งกว่านั้นคือกำลังหลักอย่าง ‘ไบราร์อิส’ แห่งสามพี่น้องเฮ็คคาทอนคิริสยังไม่สามารถเข้าร่วมสมรภูมิตอนนี้ได้

เขาน่าจะได้รับหน้าที่ ‘ผู้นำ’ ฝ่ายยักษ์เหมือนผม

[สังหารพวกยักษ์ซะ]

ถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ดังขึ้นจากที่หนึ่ง เหล่าวีรบุรุษในร่างมนุษย์กระโดดออกมาจากเรืออาร์โก เริ่มโจมตีใส่เหล่ายักษ์

[ดำเนินการ ‘สร้างเวทีเสมือนจริง’ ของ <ใจแกนโทมาคี>]

เบรียะ! กระแสไฟฟ้าปะทุขึ้น ทศนิยมภาพรอบด้านแปรเปลี่ยน

สมรภูมิรบแห่งยุคบรรพกาล แผ่นดินซึ่งเกิดการสังหารหมู่อย่างเหี้ยมโหดของ <ใจแกนโทมาคี> ขึ้นเป็นครั้งแรก

กลุ่มดาวฝ่าย <โอลิมปัส> บุกเข้ามาทางอากาศ ส่วนใหญ่เป็นแค่ระดับผู้ยิ่งใหญ่ แต่เมื่อพวกเขาพร้อมแรงกันโจมตียักษ์อย่างโหดเหี้ยม สถานการณ์ก็โน้มเอนไปฝั่งนั้นในพริบตา

「เหล่ายักษ์ผู้ยิ่งใหญ่ก็ต้องคุกเข่าลงเมื่ออยู่ต่อหน้าการผนึกกำลังของวีรบุรุษและทวยเทพ」

โอ้วววว!

เหล่าใจแกนทีสผู้อาจหาญและเด็ดเดี่ยวคุกเข่าทูลตัวลงที่ละหนึ่งทีละสอง เมื่อต้องเผชิญกับการโจมตีที่เทพและวีรบุรุษผนึกกำลังกัน

ผมกับสมาชิกกลุ่มพยายามจะเข้าไปช่วยพวกยักษ์ แต่ทุกครั้งที่ตั้งใจจะ

ทำเช่นนั้นก็จะมีการสนับสนุนให้ใหญ่อันน่าสะพรึงกลัวยิ่งมาจากฝั่งทะเล ส่งผลให้พวกเราไม่อาจขยับตัวไปช่วยได้อย่างอิสระนัก

อีฮียอนซองตะโกน

“ต้องหาทางจัดการอาวุธเรือเล่ของทางนั้นก่อนแล้วละครับ!”

อาวุธเรือเล่ ‘เรืออาร์โก’

เรือที่เหล่าวีรบุรุษนักเดินทางแห่ง <โอลิมปัส> โดยสาร มั่นกระหน่ำยิงลูกปืนใหญ่แผ่พลังเวทอันทรงพลังออกมาไม่ขาดสาย ขึ้นป्लอยไว้แบบนี้ แค่จะเข้าไปใกล้ฝั่งท้องทะเลก็คงทำได้ยากยิ่งแล้ว

“ลืมนไปแล้วหรือครับว่าพวกเรามีใครอยู่ด้วย”

ผมหันไปมองเด็กสาวที่ยืนนั่งอยู่ท่ามกลางสมาชิกกลุ่ม

“ฉัน...?”

พูดให้ถูกคือมองผ่านไปยังกลุ่มดาวผู้คอยคุ้มครองอยู่เบื้องหลังอีจียเย

[กลุ่มดาว ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’ ฝ้ามองคุณ]

อีจียเยตะโกนด้วยความตกใจ

“จะบ้าอะไร! จะให้ฉันไปสู้กับพวกนั้นเนี่ยนะ!”

เรืออาร์โกของ <โอลิมปัส> มีขนาดใหญ่กว่า [กองเรือรบผี] ของอีจียเย ถ้าจะเทียบกันจริง ๆ คงต้องบอกว่าขนาดต่างกันประมาณเรือตรวจการณ์รบกับเรือพิฆาต ดังนั้นจึงเป็นธรรมดาที่เธอจะคิดว่าฝืนเกินไป

“เธอทำได้”

ผมรู้ว่าอีจียเยสามารถทำได้จริง ๆ

“ฉันเชื่อในกลุ่มดาวผู้สนับสนุนของเธอ”

ท่ามกลางสายตัจจ้องของกลุ่มดาวคาบสมุทรเกาหลี เทพสงครามแห่งท้องทะเลเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้าเบื้องบน

กลุ่มดาวผู้ถูกขังอยู่ใน ‘คาบสมุทรเกาหลี’ มาเนิ่นนาน

กลุ่มดาวที่ต้องแบกรับนามของประเทศไว้บนแผ่นหลัง อุทิศชีวิตจนเหลือไว้เพียงการเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ

เมื่อนานมาแล้ว ‘นักดาบมือหนึ่งแห่งโครยอ’ เคยกล่าวไว้เช่นนี้... ในบรรดา กลุ่มดาวระดับผู้ยิ่งใหญ่แห่งคาบสมุทรเกาหลี กลุ่มดาวที่ซิงติซิงเด่นกับเขาได้

มีเพียงขุนศึกผู้รักดีผู้เดียว

ทว่าเพราะเหตุใด กระทั่ง ‘นักดาบมือหนึ่งแห่งโครยอ’ กลายเป็นกลุ่มดาว
ระดับเรื่องเล่าไปแล้ว ขุนศึกผู้รักดีกลับยังคงรั้งอยู่แค่ ‘ระดับผู้ยิ่งใหญ่’

[กลุ่มดาว ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’ เฝ้ามองเหล่าสหายร่วมรบของตน]

นั่นเป็นเพราะเขาปฏิเสธที่จะขึ้นเป็นระดับเรื่องเล่าอย่างไรละ

[กลุ่มดาว ‘ผู้วัดวัดพู่กันได้อย่างสิ้นไหลแห่งขอแอ’ อยากให้ ‘เทพสงคราม
แห่งท้องทะเล’ ต่อสู้เพื่อตัวเอง]

ช่วงเวลาที่กลุ่มดาวซึ่งเริ่มจาก ‘ระดับผู้ยิ่งใหญ่’ จะกลายเป็น ‘ระดับเรื่องเล่า’

วินาทีที่กลุ่มดาวผู้นั้นจะต้องละทิ้งชนชาติและประเทศ ออกเดินทางมุ่งหน้า
ไปยังเส้นทางของตน

แสงเจิดจ้าส่องออกมาจากร่างของอีจีซียอนทำให้ตาพวว่า

[กลุ่มดาว ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’ ปลดปล่อยระดับชั้นของตน]

ขุนศึกผู้รักดีคลายระดับชั้นที่เก็บงำเอาไว้ ราวกับจะเปิดเผยทุกสิ่งของตน

[<สตาร์สตริ่ม> เฝ้ามองกลุ่มดาว ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’]

ท้องนาแห่งชินาริโอก้มลงมองมาที่ขุนศึกผู้รักดี

ดั่งนักแสดงมากความสามารถผู้เก็บำประกายของตนมาโดยตลอด ระดับ
ชั้นของขุนศึกผู้รักดีที่ปลดปล่อยไปยังเบื้องบนนั้นสูงส่งและนั่งสงบเป็นล้นพ้น

ความอาทธานุที่ไม่ย่อท้อและไม่หวาดกลัวต่อสิ่งใด

[กลุ่มดาวจำนวนมากตกตะลึงกับระดับชั้นของ ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’!]

หลังเดินทางผ่านกาลเวลามานั้นนาน ในที่สุดขุนศึกผู้รักดีก็กำลังจะ
หลุดพ้นจากคาบสมุทรเกาหลี

[<สตาร์สตริ่ม> ยอมรับการเลื่อนระดับของ ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’]

[กลุ่มดาว ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’ กลายเป็น ‘กลุ่มดาวระดับเรื่องเล่า’]

“จีซียเยา”

ศึก <ใจแกนโหมาศี> จะเริ่มเปิดฉากด้วยนามของจอมพลแห่งท้องทะเล

“ทำลายพวกมันให้ราบ”

อีจีซียแซกดาบขึ้นมาถือไว้ด้วยความอาทธานุของ ‘เทพสงครามแห่งท้องทะเล’

[ตัวละคร ‘อีจีซีย’ เปิดใช้งานอักขระ ‘กองเรือรบผี Lv.10’!]

[พลังทำลายล้างของ ‘กองเรือรบผี’ เพิ่มขึ้นนับพันเนื่องจากการยกระดับ
ชั้นของกลุ่มดาวผู้สนับสนุน!]

เรือลึบสองลำปรากฏขึ้นเหนือชายฝั่งทะเล

กองเรือรบที่เคยมีขนาดเท่าเรือตรวจการณ์ ในตอนนี้ได้ขยายใหญ่เท่า
ระดับเรือพิฆาต

「กลยุทธ์การรบกล่าวไว้ว่า หากคิดจะตาย เจ้าจะมีชีวิต และหากคิดจะ
มีชีวิต เจ้าจะตาย」

กองเรือรบทั้งสิบสองลำกระหน่ำยิงกระสุนปืนใหญ่ พุ่งเข้าประจัญบานกับ
เรืออาร์โก

จำนวนกระสุนปืนใหญ่ที่ตูพอฟัดพอฟะเหยิงกันในช่วงแรก เมื่อเวลาผ่านไป
กลับเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงทีละน้อย

หัวเรืออาร์โกถูกบดขยี้ก่อนใคร กระสุนปืนใหญ่ที่ยิงอย่างไม่หยุดยั้งจึงลด
จำนวนฮวบอย่างกะทันหัน เสียงเกราะเรือระเบิดตังก้องต่อเนื่อง

เรืออาร์โกที่ได้ชื่อว่าทนทานลำนันกำลังสิ้นคลอน

ทันทีที่กระสุนจำนวนมากระดมยิงออกไป ช่วยขวางกระสุนปืนใหญ่ของ
ข้าศึก ทางฝั่งพวกเราก็ลงมืออย่างไม่รอช้า บันตึระชะอวตารฝ้าย <โอลิมปัส>
ที่วิ่งเข้าใส่ยกขา พุ่งตรงไปยังแนวหน้าของสนามรบ

ทางนั้นเองก็คงคิดว่าปล่อยให้เป็นแบบนี้ต่อไปคงไม่รอด ในที่สุดเหล่า
วีรบุรุษบนเรืออาร์โกก็ก้าวออกมา

[ทั้งหมดขึ้นฝั่ง!]

ถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์อันทรงพลังดังขึ้นพร้อมกับการปรากฏกายของหัวหน้า
คณะเดินทางแห่งเรืออาร์โก ‘ราชาคณะเดินทางแห่งสายลม’

เจสัน² หัวหน้าคณะเดินทางแห่งเรืออาร์โก

² เจสัน (Jason) วีรบุรุษในตำนานกรีก เขาได้รับการปกป้องตามหาขนแกะทองคำยังสุดขอบโลก
เพื่อแลกกับการครองบัลลังก์ เจสันได้ประกาศรับสมัครลูกเรือ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือเฮอร์คิวลีส จากนั้น
เขาก็ได้ต่อเรือวิเศษขึ้นมาหนึ่งลำ โดยได้รับความช่วยเหลือจากทวยเทพ เรือลำนั้นชื่อว่าเรืออาร์โก เจสัน
ในฐานะหัวหน้าคณะเดินทางออกเดินทางไปทำภารกิจ มีการผจญภัยมากมาย สุดท้ายเจสันก็ทำภารกิจ
สำเร็จแล้วได้ครองบัลลังก์

[ยักษ์ไม่มีทางขวางการผ่นึกกำลังโจมตีของเทพกับมนุษย์ได้! ผู้ชนะศึกครั้งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว!]

กองทหารกรูเข้ามาพร้อมกับเสียงโห่ร้อง

ผมเดินแทรกสมาชิกรุ่นที่กำลั้งลั้เล ก้าวไปยืนอยู่ด้านหน้า แล้วเอ่ยขึ้น
“ไม่จำเป็นต้องกลัวหรอกครับ พวกเราไม่ใช่ยักษ์เสียหน่อย”

พวกเราไม่ใช่ยักษ์

นั่นหมายความว่า ‘สร้างเวทีเสมือนจริง’ ไม่มีผลกระทบอะไรต่อพวกเรา

ร่างใหญ่ของเจสันวิ่งตรงเข้ามา ชายร่างใหญ่ไม่แพ้กันของฝั่งพวกเรา
วิ่งออกไปเผชิญหน้ากับเขา

“ชายร่างใหญ่คนนั้นให้เป็นหน้าที่ผมเองครับ”

อิชยอนซองนั่นเอง เขาพุ่งเข้าชนเจสันด้วยแรงมหาศาล แผลเลือดคำราม
ลั่น มือทั้งสองประสานยันรากับกำลังแข่งประลองพลังกำลังความแข็งแรง

“ย้ากกกก!”

ครึ้นนน!

การประลองพลังกำลังอันมหาศาลถึงกับทำให้ผืนดินรอบด้านเคลื่อนตัว
เจสันเองก็ตกใจไม่น้อย

เมื่อเข้าสู่ช่วงครึ่งหลังของ ‘สามวิธีรอด’ ตราบใดที่เป็นเรื่องของพลังกำลัง
อิชยอนซองก็ไม่น้อยหน้าใคร ไม่ว่าจะกลุ่มดาวหรืออวตารคนไหนก็ตาม

[กลุ่มดาว ‘เจ้าแห่งเหล็กกล้า’ เพิ่มระดับความเข้ากันได้!]

เกราะเหล็กกล้างอกขึ้นมากลุมทั่วร่างของอิชยอนซอง เขาบรรลู่ [กลายเป็น
ร่างเหล็กกล้า] ไปจนถึงระดับที่สูงลิ่ว ร่างของอิชยอนซองไม่สะทกสะท้านแม้จะ
เจอกับหมัดของวีรบุรุษ

ชินยูซึ่งกับอีกิลยงซึ่งมังกรบินอยู่บนท้องฟ้า

ชินยูซึ่งหลบหลีกพวกวีรบุรุษที่ครอบครองเรื่องเล่าพิฆาตมังกร มังกร
คิเมร่าพ่นลมหายใจมังกรอยู่กลางอากาศ เพียงพริบตาท้องทะเลก็ถูกปกคลุมไป
ด้วยลมหายใจพิษ เหล่าราชาแมลงของอีกิลยงแทรกตัวอยู่ท่ามกลางหมอกพิษ
นั่น ไส้สังหารข้าศึกที่กำลังดิ้นรนหาทางรอด

อิชอลฮวาใช้กรงเล็บพิษต่อสู้กับเหล่าวีรบุรุษ อันชูยองเปิดใช้งาน [เพลิง

ทมิฬ) ขวางกลุ่มดาวของ <โอลิมปัส> เอาไว้

พวกเขาในเวลาที่มีศักยภาพมากพอที่จะต่อสู้กับกลุ่มดาวระดับ
ผู้ยิ่งใหญ่กันได้แล้ว

เนบิวลาที่เพิ่งจะมีสมาชิกแค่ประมาณสิบคนกำลังยื่นหยัดต่อสู้อยู่กับ
กลุ่มดาวจากเนบิวลาขนาดใหญ่ผู้แข็งแกร่ง

พวกอวตารที่เฝ้าสังเกตการณ์รပ်อยู่ห่าง ๆ ด้านหลังส่งเสียงฮือฮา

“อะไรกัน เหมือนว่า <โอลิมปัส> กำลังโดนไล่ต้อนเลยนะ...?”

“ด้วยฝีมือของเนบิวลาเล็กๆ นั้น?”

ผลประโยชน์ที่ผมเล็งไว้ก็คือเรื่องนี้นี่แหละ

การสู้รบนะ มันต้องแสดงให้เห็นถึงกำลังการต่อสู้ที่ชัดเจนตั้งแต่ตอนยัง
อยู่ในช่วงเปิดศึก ถึงจะดึงดูดการสนับสนุนได้มากขึ้น

แต่ดูทำไฉนก็ เทพแห่งชัยชนะจะไม่อยู่ข้างพวกเรา

ครึ้นนน!

ในที่สุดก็โผล่หัวมาจนได้สินะ

ผมเงยหน้าขึ้นมองสัตว์ประหลาดร่างสูงใหญ่กว่ายี่สิบเมตรซึ่งบดบัง
ทัศนวิสัย

มองอย่างไรก็ไม่ใช้ความสูงของมนุษย์ เกราะสีทองแพรวพราว ห่มหนัง
ราชสีห์ต่างผ้าคลุม ต่อให้เป็นคนที่ไม่รู้จักเทวดำนานของกรีกและโรมันก็ต้อง
รู้จักนามของเขาคอนนี่

ยักษ์หลายตนถึงกับหยุดชะงัก ตะโกนเสียงดังเมื่อสังเกตเห็นร่างใหญ่
มโหฬาร

[เฮอร์คิวลีส...!]

วีรบุรุษที่กระทั้งสิบสองเทพยังต้องหลีกเลียง ‘ระดับชั้น’ ของเขาเข้าปกคลุม
ไปทั่วสมุทรมิรบ

ผมยืมขึ้น เงยหน้าขึ้นมองเงาดำที่ปกคลุมไปทั่วบริเวณ

หากคิดจะต่อกรกับสัตว์ประหลาด ทางฝั่งนี้เองก็ต้องเรียกสัตว์ประหลาด
ออกมาเช่นกันสินะ

พวกเราใช้เวลาานมากเหลือเกินกว่าจะมาถึงจุดนี้ได้

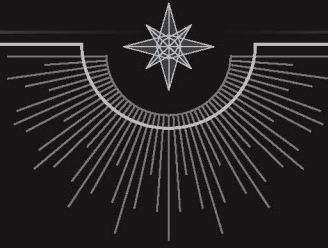
ดังนั้นผมจะไม่มีทางยอมถอยที่แน่นอน
“ดาบที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อฟาดฟันยักษ์ที่หลับใหล”
ผมทึ่งคาถาอัญเชิญในการเปิดใช้งานเสียงค่อย
“ขออัญเชิญลงมาสติยังที่แห่งนี้”
มาได้แล้ว คิมซัมฮุน

ดวอยา

<ใจแกนโทมาคี> ชนาร์โอหลักที่มีระดับความยาก SSS+
และมีเนบิวลาใหญ่ <โอลิมปัส> เป็นเจ้าภาพ
ทุกครั้งที่ชนาร์โอนี้เวียนมาถึง
ยักเขาจะถูกเรียกตัวมาให้เทพและวีรบุรุษใช้เป็นของเล่นสร้างความหฤหรรษ์
แต่ <ใจแกนโทมาคี> หนนี้กลับต่างออกไป
เพราะคิมดกจาปลุกระดมยักเขา ก่อสงครามเต็มรูปแบบอย่างแท้จริง!

เนบิวลาน้องใหม่ <คิมดกจาคอมพานี> ขอท้าทายเทพตำนาน
ทว่าใครก็คาดคิดไม่ถึง...แม้แต่วคิมดกจาเอง
ว่าปลายทางของสงครามครั้งนี้จะเรียกตัวตนที่ไม่ควรสถิตลงมา
และสร้างพายุผลกระทบความเป็นไปได้
ที่ำเอาทุกชีวิตแกนวอดวาย!!

<ใจแกนโกมาคี> ชีนาโรหลักที่มีระดับความยาก SSS+
และมีเนบิวลาใหญ่ <โอลิมปัส> เป็นเจ้าภาพ
ทุกครั้งที่ชีนาโรนี้เวียนมาถึง
ยักษะจะถูกเรียกตัวมาให้เทพและวีรบุรุษใช้เป็นของเล่นสร้างความหฤหรรษ์
แต่ <ใจแกนโกมาคี> หนักกลับต่างออกไป
เพราะคิมดกจาปลุกระดมยักษะ ก่อสงครามเต็มรูปแบบอย่างแท้จริง!

เนบิวลาน้องใหม่ <คิมดกจาคอมพานี> ขอท้าทายเทวดำนาน
ทว่าใครก็คาดคิดไม่ถึง...แม้แต่วัตถุคิมดกจาเอง
ว่าปลายทางของสงครามครั้งนี้จะเรียกตัวตนที่ไม่ควรสยดสยองมา
และสร้างพายุผลกระทบความเป็นไปได้
ที่ทำเอาทุกชีวิตแทบอดวาย!!

หมวดนิยาย

ISBN 978-616-13-5714-1

9 786161 857141

ทดลองอ่าน

